

## 7. വിണ്ടുവിച്ചാരം

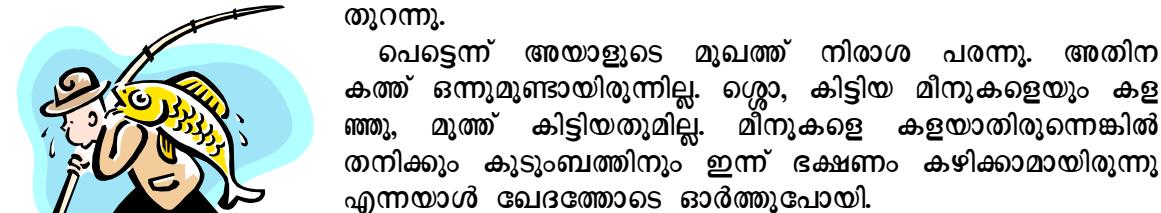
എന്നെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ട രണ്ട് വട്ടം ആലോചിക്കുക.  
ദേഹത്തോടെയും എടുത്തുചാടിയും ഒരു കാര്യത്തിലും ഏർപ്പെടുത്തു.  
അത് നമ്മുകൾ പ്രയാസമുണ്ടാക്കും.

ഒരിടത് ഒരു മീൻപിടിത്തക്കാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ ദിവസവും അയാൾ തന്റെ വലയും ചുണ്ടയുമൊക്കെയായി മീൻപിടിക്കാൻ പോകും.

പതിവുപോലെ ഒരു ദിവസം അയാൾ മീൻപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു തിളങ്ങുന്ന ഒരു സാധനം അയാളുടെ കണ്ണിൽപ്പെട്ടു. അയാൾ സുക്ഷിച്ചുനോക്കി. അതെ. ഒരു ചിപ്പിയായി രുന്നു അത്. അതിലാണ് വിലാപിച്ച മുത്തുകളുണ്ടാകുന്നത്. അയാൾ കിട്ടിയ മീനുകളെ കടലിൽ ഉപേക്ഷിച്ച് ചിപ്പിയെടുത്ത് വേഗം വിട്ടിലേക്ക് കുതിച്ചു.

ബെദ്ബം എനിക്ക് നല്ലത് വിധിച്ചല്ലോ. ഇന്തി കഷ്ടപ്പെടാതെ ജീവിക്കാം. അയാൾ സന്നോഷിച്ചു.

വിട്ടിലേത്തിയ അയാൾ ഭാര്യയെയും കുട്ടികളെയും വിളിച്ചുവരുത്തി. കാരുമെന്നെന്ന റിയാനായി അവർ ഓടിവന്നു. അയാൾ ആവേശത്തോടെ ചിപ്പി തുറന്നു.



പെട്ടെന്ന് അയാളുടെ മുവത്ത് നിരാൾ പരന്നു. അതിനു കുറഞ്ഞുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ശ്രൂ, കിട്ടിയ മീനുകളെയും കളിയു, മുത്ത് കിട്ടിയതുമില്ല. മീനുകളെ കളിയാതിരുന്നെങ്കിൽ തനിക്കും കുടുംബത്തിനും ഇന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കാമായിരുന്നു എന്നയാൾ പേഡന്തോടെ ഓർത്തുപോയി.

അടുത്ത ദിവസവും അയാൾ മീൻപിടിക്കാൻ പോയി. അന്ന് പക്ഷേ, മറ്റൊരു സ്ഥലത്താണ് അയാൾ വല വിശിയത്. അയാൾക്ക് അന്ന് മീനുകളാനും കിട്ടിയില്ല. ഒരു തവണ വല വിശിയപ്പോൾ അതിൽ ഒരു ചിപ്പിയും ചെറിയ മീനുകളും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ചിപ്പി കണ്ടതോടെ അയാൾക്ക് ദേഹമായി. അയാൾ ചിപ്പിയെടുത്ത് ഒരേ വെച്ചു കൊടുത്തു.

ചില ആളുകൾ അതിലെ നടന്നുപോകുന്നായിരുന്നു. അവരിൽ ഒരാൾ ആ ചിപ്പി എടുത്തു തുറന്നുനോക്കി. അതാ, അതിൽ തിളങ്ങുന്ന രത്തം. അയാൾ സന്നോഷത്തോടെ തുള്ളിച്ചാടി അതുമായി വേഗം സ്ഥലം വിട്ടു. അത് കണ്ടുനിന്ന മീൻപിടിത്തക്കാരൻ തനിക്ക് അമലി പറിയതിൽ വളരെ വേദിച്ചു.

അബുദം ചെയ്തിട്ട് അതിന്റെ പേരിൽ വേദിച്ചിട്ട് കാരുമില്ല.